

POGROZIĆ SIĘ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pogrozić).

[*fut 3 sg pogrozi się.*] ◊ *praet 3 sg m pogroził się.*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zapowiedzieć coś złego, zwykle jako karę: Pogroził się Pan Bog y instygowałaá íprawiedliwość iego ná Niniwity/ áby ie ziemiá požárła SkarKaz 3a.

a. [*Potrząsnąć ręką, grożąc; przen:*

Zwrot: »pogrozić się ręką [na co]«: Y zniłczy Iehowá ięzyk morzá Micraimłkiego/ á pogrozi się ręką íwą ná rzekę [podniefie rękę íwoię przeciwko rzece BibRadz; et levabit manum suam super flumen] gwałtem ducha íwego BudBib Is 11/15.]

Formacje współrdzenne cf GROZIĆ SIĘ.

JDok